
2. Juledag 1928

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

2. Juledag 1928	4
2. juledag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

2. Juledag 1928

2. juledag

Prædikedag 2. juledag

Prædikedato 26. december 1928

Prædiketekst Matthæus 23,34-39

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P261228-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

123 137 130 146

II Juledag 1928.

Er der nogen af jer, der i jeres daglige Færd nogensinde spørger om Guds Vilje? Eller er det ikke gaaet op for jer, at Gud har sin Vilje med jer alle tilsammen og med hver enkelt for sig? Jeg kunde nævne jer ved Navne — ja, Gud har nævnt jer ved Navne — i Daaben og i Konfirmationen har han nævnt jer ved Navn, taget hver enkelt for sig og sagt: Du, Kristen, du Peter, du Marie, du Signe og hvad I nu hedder, vil du gøre min Vilje? eller vil du gøre din egen? — Er det ikke sandt, hvad jeg siger? Jamen saa maa I da ogsaa af og til i det daglige Liv tænke paa, hvad Guds Vilje er; om det er den, I er ved at gøre — eller det er jer egen — eller Satans? Lige i dette Øjeblik kunde I jo tænke paa det: hvordan sidder jeg og hører efter dette her? sidder jeg og halvsover? sidder jeg og er ligeglad med, hvad der bliver sagt? tænker ikke over det? vil i hvert Fald ikke rette mig efter det? eller sidder jeg og hører efter, saa Gud kan være tilfreds med den Maade, jeg hører paa? saa jeg tager mig det til Hjerte? vil tænke over det? vil handle efter det?

Guds Vilje den er jo over en alle Vegne. Naar man gaar i sit Arbejde — ja, den, der er tro og flittig og ikke bange for at tage fat hvorsomhelst og gør det med godt Humør han er ganske anderledes i Guds Vilje end den, der ikke gør det. Og i jer Fritid — baade i jeres Tanker og i jer Snak, der kan I gøre Guds Vilje eller Satans Vilje. — der er mange, hvis Snak er saadan, at de kan slet ikke være den bekendt. Og naar I gaar til Bal og andet Samvær, aah, I kan gaa der unge og friske og glade og sige Gud Tak for jer Ungdom og jeres Sammenkomster, men I kan rigtig ogsaa gaa der saadan, at I svinger jer Daab og jer Konfirmation — at det ikke er Guds Vilje, I opfylder — og saa sandt Gud er i Himlen, det vil hævne sig engang.

Kære unge Venner, Guds Vilje, det kan være noget meget tungt og smertende at skulle opfylde. Det kan krible i en, naar de andre gaar — og de lokker, og ens eget Blod lokker, men man ved, dette kan jeg ikke være med til, det stemmer ikke med min Daab, jeg vil følge Guds Vilje. Jo, men at følge Guds Vilje det kan ogsaa være noget stort og opløftende, noget, der gør det Menn., som gør det, til noget for sig selv, noget, man maa respektere — og det giver en Rejsning, en Sindets Renhed, en Karakter, de er af dem, som holder Verden oppe, mens de andre er med til at faa den til at synke.

I er unge og raske nu — men I er Mennesker d.v.s. I ved at I engang skal dø. Og I er Kristne d.v.s. I ved, I skal engang for Dommen. Hemmeligheden ved Jesus — han var jo en helt ung Mand ligesom I da han gik her, vi kan jo aldrig præke om den gamle Jesus — nej, det var den unge Jesus — det var den, at han altid gjorde Guds Vilje, han levede i Guds Vilje — ja, Gud give nogle af jer rigtig at faa Lyst nu strax i jer Ungdom til at følge ham, saa I faar et smukt Liv, en god Død og en naadig Dom.